

RESPLENDOR D'ETERNITAT

“Sortint de vostra ermita,
un do us demanaré:
que em torneu la visita
l'instant que moriré”.

En acostar-se la Festa de la Mare de Déu de Creixell començo aquestes ratlles amb uns versos de mossèn Cinto Verdaguer com un homenatge a ell en aquest any en que es commemora el 150è aniversari del seu naixement. Crec que els va deixar escrits en el llibre de records del santuari de la Misericòrdia de Canet de Mar.

He triat precisament aquests versos perquè, entre la Festa de la Mare de Déu de Creixell de l'any passat i la d'aquest, ens han deixat algunes persones que molt probablement, alguna vegada o moltes, havien anat a Creixell i havien pregat a la Mare de Déu, si no amb les mateixes paraules de mossèn Cinto, sí amb els mateixos sentiments, almenys en resar l'Ave Maria: “pregueu per nosaltres ara i en l'hora de la nostra mort. Amén”.

La Festa de la Mare de Déu de Creixell és molt popular i cada vegada hi acut molta gent. Hi anirem, si Déu vol, farem festa i pregarem pels qui eren entre nosaltres i ja no hi són, perquè el seu record perdura i el dolor és en el cor dels seus familiars i perquè la Mare de Déu és Mare de consol i no desoirà les nostres súpliques.

El 24 de setembre moria Teresita Pujol Perich, 61 anys. La seva mort, per més que prevista últimament, ens va sorprendre a tots. Moria en un dia assenyalat, el de la Mare de Déu de la Mercè. El 30 d'octubre ens deixava Jaume Oliveras Claveguera, 88 anys. Era gran però fins l'últim moment jo el vaig veure sempre optimista. A peu o amb bicicleta no faltava mai a la missa dominical. El dia de Tots Sants, 1 de novembre, ens va impressionar fortament la mort d'en Miquel Coma Llovet, 42 anys. Era mestre, treballador i molt estimat. Amb la seva mort ens va donar l'última lliçó. Joan Callís Bosch, el campaner, 83 anys. Sempre li agrairé la seva dedicació, plena de bona voluntat, en els últims anys de la seva vida, a les campanes i a l'església. El dia 3 de novembre les campanes assenyalaven la seva última hora. Alfons Salleras Padern, 81 anys. Moltes vegades m'havia explicat vivències i records de la seva vida. Ell, que havia treballat en la construcció i reparació de tantes cases, va ser cridat a la Casa del Pare, el 23 de novembre. L'Adrià Casas Vidal, 3 anys. Encara no havia tingut temps d'aprendre la malícia del món. Era un àngel i els àngels el varen venir a buscar, el 23 de gener, per jugar sempre amb ells a la presència de Déu. Lluís Pineda Hombrevella, 84 anys. Era un home bo i, com l'ancià Simeó, al mateix dia de la Candelera, el 2 de febrer, ens va dir adéu. Núria Mitjà Martí, 92 anys. Va morir a Figueres, el 22 de març, però com que havia estat de Borrassà i hi tenia família, va voler que les seves restes vinguessin a descansar aquí, a l'ombra del campanar. Josep Busquets Trayter, 69 anys. En Pep era en Pep, no hi havia qui el fes girar. Havia vingut a podar els arbres de la Rectoria i ens havíem fet amics. Semblava que no s'havia de morir mai, però el 12 de juny ens va deixar. El 22 de juliol, festa de Santa Maria Magdalena, moria, a Girona, Maria Pagès Cufí, de 87 anys. Feia temps que no la vèiem i, en venir a ser enterrada aquí, va ser com demanar-nos, discretament, que no l'oblidéssim en la nostra oració.

“L'home proposa i Déu disposa”.

Heus ací una petita crònica d'un aspecte de la vida de Borrassà, durant un any. D'una vida que passa tan ràpida i sorollosa per tot arreu, que gairebé no queda temps per valorar-la i aprendre les lliçons que ens dóna a cada pas.

Cantarem els Goigs de la Mare de Déu de Creixell i per a tots aquests que són a l'altra riba i pels seus familiars i per a tothom li direm, en la tornada:

“Quan de rompres vinga l'hora,
desta vida lo cordell:
Assistiu-nos defensora,
Verge Santa de Creixell”.

Que la Mare de Déu de Creixell ens beneeixi a tots.

Joan Auladell Rovira, rector
Borrassà, Festa de Sant Jaume,
25 de juliol de 1995